מיתיבי אוכולן שפקעו מעל גבי המזבח לא יחזיר וכן גחלת שפקעה מעל גבי המזבח לא יחזיר ש הא על גבי המזבח לה יחזיר ש הא על גבי המזבח יחזיר בשלמא לר' יוחגן ניחא אלא לרב קשיא אמר לך רב שאני

גחלת דאית יו ביה מששא איכא דאמר לה

להך גיסא מעמא משום גחלת דאית ביה

מששא הא אפר דלית ביה מששא אפילו לגבי מובח אין מועלין בו בשלמא לרב ניחא אלא

לרבי יוחנן קשיא אמר לך רבי יוחנן הוא הדין

דאפילו אפר והיינו טעמא דקתני גחלת ^מ קאתי

לאשמועינו דאפילו גחלת דאית בה מששא

כי פקעה מעל גבי המזבח לא יחזיר איתמר

הנהנה מבשר קדשי קדשים לפני זריקת דמים ואמורי קדשים קלים לאחר זריקת דמים רב

אמר ימה שנהנה יפלו לנדבה ולוי אמר יביא

דבר שכולו למזבח ת תניא כוותיה דלוי מעילה

זו להיכן הולכת ⁰ הלמידין לפני חכמים אומרים יביא דבר שכולו למזבח מאי ניהו ⁰קמרת

סתניא כוותיה דרב הנהגה מדמי חמאת ומדמי אשם עד שלא קרבה חמאתו יווסיף ויביא

חטאתו ועד שלא קרבה, אשמו יוסיף ויביא

אשמו יו י) קרב המאתו ילכו לים המלח כבר

קרב אשמו יפלו לנדבה יהנהנה מקדשי קדשים

לפני זריקת דמים ואימורי קדשים קלים לאחר זריקת דמים מה שנהנה יפלו לנדבה "כל

קרבנות המזבח למזבח קרבנות קדשי בדק הבית לבדק הבית קרבנות צבור לנדבת צבור

הא גופה קשיא זו עד שלא קרבה חטאתו יוסיף

ויביא חמאתו משקרבה חמאתו ילכו לים המלח

וקתני כל קרבנות המזבח למזבח ול"ש דאיכפור בעלים ול"ש היכא דלא איכפור רישא ר' שמעון

ה) זכמים פור, כ) סנסדרין יו א.
 בע' חוס' מנחחות נ. ד"ה יכולן, ד' [ל"ל כבר קרב כו"],
 ה) ל"ק מ"ז, ו) [ויקרא א],
 ה) הד"א ל"ק, ח) הד"א ל"ק,

ט) ועל רש"שן, י) מרביוע"ש.

בין (כנים בן, י מונים ולח"כ ל"ק, ל) מטאמו הס"ד ואח"כ ד"ה ה"ג אם נודע לו כו'. ל"ק,

ד"ה ה"ג חם נודע נו כו'. נ"ק, ל) חטאתו הנך דפיישי ומביא כו'. נ"ק, **מ**) נ"א וטלפים

רקאיירי בהו ברישא דהך מתני׳

מעה"ק פיד תהכנות מעה"ק הלכה ב: לח ב מיי פ"ג מהלי מעילה הלכה י: לש ג מיי פ"ד מהלי מעילה

הלכה ז:

מ ד ה מיי׳ פ״ג שם הלכה י:

רבינו גרשום

מצותו. המנחות כו'. אכל מועל בקומץ עד שישרף כולו ויצא לבית הדשן כדין אמורי חטאת ואשם: תפוח. היינו לאחר שהרים תרומת הדשן ושמו אצל המזרח לממה והושאר עגול כעין תפוח וגבוה כעין . כובע ואח"כ היה פושט בגדיו ולוכש בגדיו גרועים ר׳ יוחנן סבר. כיון דצריך הוצאת הדשו בגדי כהונה הוצאת הדשן בגדי כהונה דההוא ולבש בגדים אחרים היינו בגדי כהונה אלא שפחותים מן הראשונים בקרושתיה קאי ומועלין בו אפילו לאחר תרומת הרשו: תנו מועליו בה עד שתצא לבית הדשן. משמע שתצא לבית הדשן. משמע דאע"ג דנתרמה תרומת הדשן מועלין בה עד שתצא לבית הדשן (מועלין): קשיא לרב. אימא עד שתראה לבית לרב. אימא עד שתראה לבית הדשן מועלין בו כלומר עד שעת שתורם לתרומת הדשן מועלין בו. אבל מאחר שנתרם ששוב אותו הנשאר ראוי ועומד הוא להוצאת הדשן שוב אין בו מעילה והשן שוב אין בו מפקעו והיינו כרב: וכולן שפקעו מעל גבי המזבח. לארץ לא יעלו במסכת זבחים בפרק המזבח מקדש קתני ואלו אם יהובו מקו שקוני ואלו אם עלו ירדו בשר קדשי קדשים כו' הצמר שבראשי כבשים ושיער שבזקן התישים (שמחובר לאימר) והעצמות והגידים וקרנים וטלפים בזמן שהן מחוברין יעלו בזמן שהן מחוברין יעלו שנאמר והקטיר הכהן את הכל המזבח: פרשו לא יעלו. וכולן שהיו בראשו של מזבח ופקעו מעל גבי המזבח לא יחזיר: וכן גחלת שפקעה. לאו וכן גחלת שפקעה. לאו בגחלת דאימורין קאמר אלא מגחלת דעצים קאמר דאי מאימורין ודאי הוא חייב להחזיר דהא לא נעשת מצותו עד שנתרמה תרומת הדשן: מעל גבי המזבח הוא דלא יחזיר הא על גבי המזבח כגון שפקע מצד זה של מזבח לצד זה על גבי המזבח יחזיר וה על גבי המובח משמע ומדקא דייקינן יחזיר משמע נמי דאפילו פקע לאחר הרמת הדשן נמי על המזבח לצד המזבח יחזיר ומדצריך . להחזיר ש״מ דמועלין בו לאחר הרמת הדשן והיינו יאווו וו בוני ווו שן יות כר כר' יוחנן וקשיא לרב: אמר לך רב שאני גחלת דאית בה מששא. משום הכי חשיבא וצריכה חזרה ומועלין בה אפילו לאחר הרמת הדשן . אבל דשן דאין ביה מששא

לו א מיי׳ פ״ו מהלכות ובולן שפקעו מעל גבי המובח לא יחזיר. בפרק המובח מקדש (זבמים דף פה:) איתא והאי אעלמות וגידים מי וטלפים מוז דקאמר איירי בהו ברישה דהך דהה אם פרשו לא יעלו פירוש פירשו העלמות והגידים מן הבשר שהיו מחוברין ועלה קאי הך סיפא וקאמר וכולן בין מחוברין בין פירשו שפקעו מעל גבי המובח לא

יחזיר וכן גחלת שפקעה מעל גבי המובח לא יחזיר הא על גבי המזבח יחזיר בשלמא לר' יוחנן דאמר לעיל גבי מעילה דלאחר תרומת הדשן נמי אכתי לא נעשית מצותו הא ניחא דהכא אמרינן יחזיר אלא לרב קשיא אמאי יחזיר כיון דנעשית מצותו דסלקא דעתך דגחלת כמו אפר וא"ת לישני דודאי לאחר תרומת הדשן הוי שפיר נעשית מצותו ולא אמרינן הכא יחזיר משום הולאת הדשן אלא משום דלריך לתרום הדשן דהא הכא קודם חלות עסקינן שאו מון שעת תרומת הדשן . ותדע מדמפלגי בין קודם חלות בין לאחר חלות בסיפא גבי איברים והכא גבי גחלת לא מפליג וכן משמע בסוגיא דגמרא דהתם ⁰ גבי גחלת מיירי אף קודם חלות ואומר השר מקולי דודאי יו הוזקק לפרש דיחזיר לאו משום תרומת הדשן דהרבה דשן יש לתרום מלבד זה דנהי דגבי מעילה איכא קפידא במה שלא נתרם הדשן כדמשמע לעיל היינו משום דלא נעשה יחו מלותה שעומד הדשן שעל גב התפוח לתרום אבל היכא דפקע גחלת לית לן למימר יחזיר להיים תרומת הדשן בהך גחלת כיון דאפשר לקיומה בשאר הדשן אבל לרבי יוחנן דאמר יש בהולאת הדשן איכא קפידא ניחא שפיר דלריך להחזיר הגחלת משום דרחמנה אמר והוליה את (כל) הדשן: שאני גחלת דאית בה מששא. כלומר דלא דמיא לאפר דהא יש בה

מששא הילכך יחזיר דשייכא בה הקטרה: הנהנה מבשר קדשי קדשים לפני זריקת דמים. שחז הם

ם קדשים לה׳ ואכתי לא הותרו לכהנים ומאימורי קדשים קלים לאחר זריקת דמים

שאז הם יאן קדשי לה׳ שהוברר חלק גבוה רב אמר מה שנהנה יפלו

לנדבה כם לעולת קיץ למובח והעורות הם לכהנים: הלבוידין דפני חבמים. לאו היינו למידין לפני חכמים דסנהדרין (דף ז:) דמפרש התם היינו לוי שלא מלינו לוי שהוזכר מעולם בברייתא ועוד כי אין זו שיטה שיביא ראיה לדברי לוי מלוי עלמוס: לא קרבה חשאתו. אין לפרש כדמשמע שנודע לו שמעל קודם שקרבה

חטאת דאם כן בסמוך דקאמר כבר קרבה חטאתו ילכו לים המלח נצטרך לפרש כמו כן דקרבה חטאת ^{בט} קודם שנודע לו ואי אפשר לומר כן דהא רבה קאמר בסמוך דאם נודע לו לאחר כפרה יפלו לנדבה אלא הכי פירושו הכא לא קרבה חטאת שבא לשלם קודם שקרבה חטאתו יוסיף ויביא חטאת כלומר יוסיף הדמים שהוא חייב מהרן וחומש על חטאתו שיש לו ליקרב ויביאנה שמנה אבל לא איירי כלל בברייתא מן האשם של מעילה: יוםיף ויביא אשמו. פירוש אשם שמנה כדפרישית גבי חטאת: קרבה חמאתו. פירוש שנודע לו קודם קרינת חטאתו כדפירשנו לעיל אך לא בא לשלם המעילה עד שיקרב חטאתו ילכו לים המלח

שהרי אם היה ידו חטאת היתה מתה כיון שנתכפר באחר הילכך עתה שהם מעות ילכו לים המלח: קים ועות יכלו לים התכונת. קרב אשמו יפלו לגרבה. שאם היה אשם היה רועה דכל שבחטאת מתה באשם רועה (ממורה דף יח.): כל קרבן

המובח למובח. ואפילו נתכפרו בעלים באחרים ובסמוך פריך מרישא לסיפא: קרבנות בדק הבית. כגון אם מעל בקדשי בדק הבית והביא קרן וחומש הם לבדק הבית ואפילו מתו הבעלים יהו שהביאו

וכולן שפקעו מעל גבי המובח חו לא יחויר. דקתני (א) במסכת ובחים בפ׳ המזבח ש (דף פה:) ואלו אם עלו ירדו בשר קדשי קדשים וכו׳ הלמר שבראשי הכבשים ושער שבוקן התיישים לי (שמחובר) והעלמות והגידים והקרנים והטלפים בזמן שהן מחוברין יעלו שנאמר והקטיר הכהן את הכל המזבחהי

פרשו לא יעלו וכולן שעלו לראש המזבח ושוב פקעו מעל גבי המובח לא יחזיר ואין בהן מעילה: וכן גחלם שפקעה מעל גבי המובח. ולא מיירי בגחלת דאימורים אלא בגחלת דעלים קאמר דאי הוי גחלת דאימורים הוי חייב להחזיר שהרי לא נעשית מלוותן עד שנתרמה תרומת הדשן ומשמע נמי אפילו בגחלת שבתפוח מיירי דא"א שלא היו גחלים מעורבין באפר שלבור בתפוח ואם נפלה הגחלת מו התפוח לאש של מערכה ואח"כ פקעה הגחלת מן האש של מערכה לארץ לא יחזיר ואין בה מעילה: יו יו ואון הארץ על גבי המובח הוא דלא יחזיר הא על גבי המובח. כגון שפקע מלד זה של מזבח ללד אחר שבמזבח: ח׳ יחזיר. ומדקא דייקי' דיחזיר משמע דמועלין בו אפילו לאחר תרומת הדשן והיינו כר' יוחנן וקשים לרב: אמר לך רב שאני גחלם דחים בה מששח. משום הכי חשיבא להחזירה ומועלין בה לאחר הרמת הדשן אבל דשן דלית ביה מששח לית ביה מעילה: חיכה דמוחיב להך גיסה טעמה דגחלם דחים ביה מששה. דכי פקעה יהו מעל גבי המובח יחזיר הא אפר דלית ביה מששא אפילו על גבי המובח לאחר תרומת הדשן אין בו מעילה קשיא לר' יוחנן אמר לך רבי יוחנן ה״ה דאפילו אפר שפקע מעלש גבי המובח לאחר תרומת הדשן יחזיר דמועלין בו והיינו טעמא דקתני גחלת ולא דשן לאשמועינן דאפילו גחלת דחשיבא כי פקעה מעל גבי המובח לארץ לא יחזיר: רב חמר מה שנהנה. כלומר קרן וחומש שחייב לשלם בשביל מה שנהנה יפלו

היא דאמר כל חמאת שכיפרו בעליה תמות לנדבה לקרבנות לבור וחייב נמי להביא השם מעילות להתכפר בו בשביל שמעל: רישא ולוי אמר יביא מאוחו קרן וחומש דבר שכולו קרב למובח. דהיינו קטרת: מעילה זו. קרן וחומש שחייב להביא בשביל שנהנה מן הקדשים להיכן הולכת: הלמידין לפני חכמים. דהיינו לוי (ב) יבו י) לרבי איהו התני הח ברייתא משמיה דרבי יביא דבר שכולו קרב למזבח דהיינו קטרת ואעפ״כ מביא אשם מעילות: הנהנה מדמי הטאת ומדמי אשם. כגון שהפריש מעות לחטאתו או לאשמו ים ונהנה מקלתן עד שלא לקח חטאת יוסיף ויביא ס חטאתו. ה״ק אם נודע לו שנהנה מהן עד שלא קרב חטאתו שעדיין לא קנה החטאת מן הדמים שהפריש מוסיף האי קרן וחומש שחייב בשביל שמעל על הנהו מעות דפיישו שלא מעל בהן ויביא חטאחו מאלו ומאלו והוא הדין נמי לאשם: אם כבר קרבה הטאחו. עד שלא נודע לו שמעל ושוב נודע לו יוליך האי קרן וחומש לים המלח דאילו לא קרבה חטאחו עדיין היה מוסיף האי קרן וחומש על דמי 0 חטאתו ומביא בהן חטאת ידו מעילה אבל השתא דנודע לו לאחר שקרבה חטאתו הנך מעות דקרן וחומש שהיה לריך להוסיף על דמי חטאת כיון דקרבה חטאתו הוו להו כחטאת שכפרו בעליה דלמיתה אזלא והמעות ילכו לים המלח דהיינו במקום מיתה: כבר קרב אשמו. נמי יפלו המעות דקרן וחומש לנדבת לבור דקי"ל (סמורה דף יח.) כל שבחטאת מתה באשם רועה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה: הנהנה מקדשי קדשים כו' יפלו לנדבה. והיינו כוותיה

שאין שם בעלים עליו: קרבבות צבור לצבור. פירוש אף אם מתו אותו הדור כח של עולת ש'[לכור] לבור קיימא כי דור הולך ודור בא (קהלת א):

דרב: כל קרבנות המובח. כלומר אם נהנה מקרבנות המובח יפלו הקרן והחומש לנדבה למזבח: ואם נהנה מקדשי בדק הבית ישלם קרן וחומש לבדק הבית: לנדבת לבור. לשופרות:

לקומיר כא כרי למק, ל) דגבי דתני אם כרי למק, ל) דגבי גחלת למק, ם) [ועי היטב תוםי מנחות פ: ד"ה אמר ליה], ע) ל"ק,

הגהות הב"ח (A) רש"י ד״ה וכולן שפקעווכו׳ דקתני במתניתין נמס׳ זכחים: (ב) ד"ה הלמידין וכו' דהיינו לוי מרבי דלוי קתני הא:

מוסף רש"י

וכולן. בין פסולין שעלו דתנן בהן לא ירדו, בין עלמות וגידים שהעלן מחובר ואכלתן המש, שפקעו מעל גבי המש, שפקעו מעל גבי המזבח. למרץ, לא יחזיר. אין לריך להחזיר (זבחים פו.) מין נוין טאוויל (ובווים פו). הלמידין לפני חכמים. כל היכא דאיתמר למידין לפני חכמים היינו לוי שהיה למד לפני רבי (סנהדרין יז:).

שימה מקובצת ויחזיר מעל גבי מזבח הוא

דלא יחזיר הא: כן דאית בה מששא אות י' נמחק וכצ"ל בששא אחדי נמחק זכב ל לקמן: גן גחלת הא קאתי: דן למזבח תניא כותיה דרב ותניא כותיה דלוי תניא:

מן קטרת ע"י תוס" מנחות

(דף נ" ע"ל) ד"ה יכול:

אשמו כבר קרב: זן קשיא

קתני עד: מן המזבח לארץ

לא: ען המזבח מקדש ואלו: ין מעל גבי המזבח לארץ הוא דלא יחזור: יאן על גבי אות מ' נמחק: יכן לוי לפני רבי אות ל' נמחק: יג] נהנה ממקצתן עד אות ו נמחק: ידן חטאת שמנה אבל כו' כנ"ל על תיבת מעילה נרשם קו למעלה להורות כי לפ״ד ראוי למחקו: עון וטלפים דקא איירי בהו ברישא דהך והא דקאמר אם פרשו: מון שאז היתה שעת: יון דודאי לא הוזקק להחזיר .. לגחלים תיבות לפרש דיחזיר לאו ל״ש: יתן נעשה מצותו שעדיין עומד הדשן שעל גב התפוח כדי לתרום: יט] דאמר דהוצאת הדשן יען ראמו דווצאו זו שן אות ב' נמחק: לן קדשי ה' אות ל' נמחק: ללן קדשי ה' אות ל' נמחק: לכן לנדבה לעולה והקרן למזבח אות ת' ותיבת קיץ נמחק: לגן לשלם הקרן והחומש מן המעילה שמעל הודם: אות ש' נמחק: **כו**ן הדור ובעולת צבור קיימינן אות . א' נמחק: